

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs CXLV. Exaltabo te Deus meus Rex, & ben.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

*In nostris uox nulla sonet truculenta plateis,
Et possit nostris rebus abesse nihil.*

*Felicem populum qui tantis dotibus auctus,
Se Domino curæ nouerit esse Deo.*

Hic uersus in
Hebræo habet
insignem colla-
tionem, quod
magna dona
sint quibus De-
us regna & fa-
milias confer-
uat, sed multo
maiora esse, ha-
bere uerbum
Dei, & scire
nos Deo, curæ
esse.

PSALMVS CXLV.

Exaltabo te Deus meus Rex, & ben.

ARGUMENTVM.

Est insignis Psalmus, in quo gratias agit
pro Regno Christi: quod sit regnum, miser-
cordiæ & gratiæ, & æternum regnum, in
quo lapsi eriguntur, orantes exaudiuntur,
& periclitantes & afflicti teguntur ac guber-
nantur: Hæc insignia & præcipua sunt bene-
ficia Regni Christi in hac uita.

*Pro meritis laudare, Deo gratissima res est,
Nec poterat ritu commodiore coli.
Magnificis Domini pietas & gloria uerbis,
Non potuit uena diuitiore cani.*

Laus Dauid.

Propositio
gratiarum ac-
tionis.

Perpetua te laude feram Rex maxime rerum
Mi Deus, ô maior uocis honore meæ.
Perpetuo tua facta canam, tua nomina dicam
Perpetuo, & si quid longius esse potest.
Nulla dies sine laude tua mihi desinet unquam,
Ista tuæ laudis fama perennis erit.
Narratio, quæ
exponit ratio-
nes propositio-
nis,

Magnus es & laudum elogio dignissimus omni,
Qui dextra rerum sceptrâ potente tenes.

Quidam

Quam sis magnus enim quis perscrutabitur unquam?

Omnipotens adeo uis tua sine caret.

Nati natorum tua facta ingentia dicent,

Quasq; manu uires omnipotente moues.

Quæ tua maiestas, tua magnificentia gessit,

Omnia per populos facta stupenda loquar.

Vt narrent alijs tantas, tua robora, uires,

Omnibus ut tua sit gloria nota plagis.

Vt memorare tuæ possint bonitatis honorem,

Vt sit iusticiæ laus manifesta tuæ.

Vt pius ut clemens Deus est, ita lentus ad iram,

Adueniam properis passibus ire solet.

Omnibus est placidus, super omnia facta benignus,

Quæ prius immensa condidit ipse manu.

Te Deus agnoscunt opera omnia, te uenerantur,

Te celebrant sancti laudis honore tui.

Ornamenta tui regni, & decus omne loquentur,

Et tua carminibus fortia facta canent.

Vt sit mortales tua summa potentia in omnes

Cognita, sit regni gloria nota tui.

Sæcula uirga tui perstabit in omnia regni,

Meta potestatis non erit ulla tuæ.

Sustentat Dominus qui nutant quiq; labascunt,

Prostratos ab humo, qui iacere, leuat.

Te pater obseruant oculis, in te omnia sperant,

Quæ uitalis adhuc luminis aura fouet.

Et tu respiciens tribuis sua pabula cunctis,

Distribuens escam tempore cuiq; suo.

Mox ut aperta manus patuit tua, fundis in omnes

Omnia quæ uiuæ tempora lucis habent.

Vide quam magnifico titulo ornet misericordiam Dei.

Hæc est maiestas quam supra laudauit.

Est æternum regnum.

Est regnum remissionis peccatorum.

Etiam defenditur & alitur uita corporalis.

X

Atq;

Atq; ita quando uoles dextra tua munera aperta
Diuidis, & satias, quæ uolueris, bonis.

Ἐπιφώνησα Ὀmnimoda Dominus ratione est iustus & æquus,
Ille operum sanctus nil nisi sanctus agit.

Est regnum in Astat & est propior Deus implorantibus ipsum,
quo audiuntur orantes. Quorum sunt solida pectora firma fide.

Qui Dominum metuunt quæ sunt his grata repperit,
Audit, & hos placida seruat ubiq; manu.

Est regnum in quo gubernantur & defenduntur pij. Qui Dominum reuerenter amant, hos ipse tuetur,
Morte, sub hoc, pœnas impia turba dedit.

Perpetuo Domini laudes mea lingua loquetur,
Illius & laudes omnia uiua canent.

PSALMVS CXLVI

Lauda anima mea Dominum, lauda.

ARGUMENTVM.

Est eodem argumento cum superiori Psalmo. Commemorat enim beneficentiam Dei, quod est creator, quod seruat promissa, quod defendit, liberat, peccata remittit, afflictos & derelictos iuuat &c. Habere autem insignem antithesin, quod frustra fiducia in homines, fiducia autem in talem Deum non fallat.

Vna salus seruire Deo, atq; huic fidere soli,
Qui sibi fidentes liberat, auget, amat.

Mundo etenim, aut cuius hominũ cõfidere stultũ est,
Pondera qui ueræ nulla salutis habent.

Hallel